

under Krigstiden, en rystende Skildring, som er lige saa malende, maaske med lidt grovere Træk, som den Skildring, jeg gav af Spekulationen i nogle Taler, da vi forhandlede om Skibsfarten og om disse Spekulationsulykker og om, hvorfor det var nødvendigt at hindre dem, for at der ikke skulde komme en Tid, hvor Folk, der havde været oppe i den Forestilling, at man kunde leve af disse øjeblikkelige Fortjenester, nu igen skulde ned paa det normale Forretningsskivs Kaar. Jeg sagde: hvorledes vil, hvis man ikke hindrer dette, den Slægt i Danmark, som kommer til at leve efter Krigen, se ud. Men den Dristighed, hvormed den højtærede Minister gav denne Skildring af Spekulationen, er forbløffende, naar man tænker sig, at han sidder ved Siden af en af dem, som deltog i dette Spekulationsliv. Ja, Udenrigsministeren gik ikke paa Børsen og skreg, saaledes som den højtærede Indenrigsminister skildrede det, det behøvede han ikke, hele Udenrigsministerens Deltagelse i dette Spekulationsliv foregik paa en fin og stilfærdig Maade, saa stilfærdig, at det har været ikke saa helt let at faa Oplysninger derom og saaledes, at det lader til at være vanskeligt overhovedet at faa Klarhed derover. Men Udenrigsministeren deltog i Spekulationen paa en Række Punkter, som er oplyst, i Emissioner — thi det var selvfølgelig ikke blot den ene Emission af Ballin-Hertz Aktier, han deltog i — i Spekulation i sit eget Selskabs Aktier, i hele den mægtige Spekulation, som er knyttet sammen med Opkøb af visse Dampskibsselskaber — det ærede Medlem Hr. Pürschel talte om Mystik — ogsaa gennem det mystiske Selskab: Søfartsselskabet, hvis Forhold aldeles ikke er belyst, men kun berørt, strejft i denne Betænkning, hvoraf man imidlertid dog kan se tilstrækkeligt til at forstaa, hvad det er for en mægtig Spekulation, Udenrigsministeren dér har været inde i. En af Krigstidens store, men stilfærdige Spekulanter sad ved Siden af Indenrigsministeren, da han talte om den skrigende Børs.

Den højtærede Formand, som jo desværre forlader Rigsdagslivet ved denne Valgperiodes Udløb, synes at skulle i alt Fald paa en væsentlig Maade afslutte denne ved en Tale, han har holdt i Partiet Venstre, og som er refereret i dets Hovedorgan. I denne Tale bragte han den fraværende Udenrigsminister en Tak for hans klare og udtømmende Udtalelse her i Tinget. Intet af disse Ord kan anvendes paa denne Udtalelse, den var hverken klar eller udtømmende, den skjulte meget, den brugte

taagede Vendinger for at tilsløre Sandheden. Udenrigsministerens hele Tale kan ikke bringes i Samklang med, hvad Kommissionen paa dette Punkt har berettet; og jeg gør opmærksom paa, at det er ikke den Del af Kommissionens Betænkning, som maa antages at være affattet af Professor Birc, der her er Tale om, det er den Del af Betænkningen, som er udarbejdet af alle Kommissionsmedlemmerne, og paa hvilken de to andre Medlemmer, nuværende Højesteretsdommer Rump og Nationalbankdirektør Green, har haft en Hovedindflydelse — og paa dette Punkt aabenbart den Indflydelse at hindre eller hemme Professor Bircs Tilbøjelighed til med Hensyn til Udenrigsminister Cold at gaa fra den ene Yderlighed til den anden, fra Afsøringens detaljerede Oplysningers Yderlighed til det dækkende Slørs Yderlighed.

Hvad Ministeren har sagt og skildret her, er i fuldkommen Modstrid med denne Kommissionsbetænkning, den Fremstilling, han giver af, at det, som er foregaaet, er et Opkøb af tyske Aktier, har ikke det fjerneste Holdepunkt i det, Kommissionen siger.

Jeg skal gentage, hvad der staar i disse faa Ord, som ikke fortæller saa overordentlig meget, men som fortæller tilstrækkeligt til at godtgøre Rigtigheden af, hvad jeg her har sagt. „I Aaret 1915 blev der spekuleret livligt hos Vekselerfirmaet I. M. Levin & Co. i Det Forenede Dampskibsselskabs Aktier, saaledes at Direktørerne E. Glückstadt og O. Ringberg deltog i disse Spekulationer, der som Regel finansieredes fuldstændigt af Landmandsbanken. Spekulationerne angik hyppigt samme store Papirposter, der gik fra Konsortium til Konsortium, saaledes at Deltagerens Kreds udvidedes eller indsnævredes, eftersom Forholdene opfordrede til. Det maa antages, at Direktør Cold har deltaget i nogle af disse Konsortier, idet der i Tiden fra 13. September 1915 til 17. Marts 1916 er krediteret hans Konto i Banken i alt ca. 180 000 Kr. hidrørende herfra“.

Denne Skildring skildrer ikke et Opkøb af Aktier for at sikre dem paa visse bestemte Hænder, men den skildrer ganske simpelt en normal Storspekulation, finansieret af Banken gennem et Konsortium, en ganske normal Storspekulation. Hvis Ministerens Fremstilling er rigtig, er det, som skildres her, fuldkommen urigtigt; men for dette staar ikke Professor Birc inde alene, for det staar hele Kommissionen inde. Jeg skal endvidere gøre opmærksom paa, at Professor Birc i selve sit Forsvarsskrift for